

Ὁ τελευταῖος κλήσις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
διασκορπισθέντας ἐν τῷ κόσμῳ

« καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τοῦ Οὐλαΐ· ἐκράξατο καὶ εἶπεν·
Γαβριήλ, ἐξηγήσον αὐτῷ τὴν ὄπτασίαν » Δαν. 8:16.

Σύντομος σημείωσις ἐξηγηματικὴ περὶ τῶν προφητειῶν τῶν βίβλων Δανιήλ
καὶ Ἀποκαλύψεως

Οἱ ἀγγελικοὶ λόγοι τῶν τριῶν ἀγγέλων ἐν Ἀποκαλύψει 14.

Ἔστιν τρία ἀληθεῖς ἐκ τῆς βιβλίας Δανιήλ ἀποκαλυφθέντες τοῖς ἁγίοις μετὰ
τὴν δοκιμασίαν τοῦ ἔτους 1843 καὶ μετὰ τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1844.

Ἀγνοοῦντες τὸν ρόλον τοῦ σαββάτου, οἱ πρῶτοι ἀδβεντισταὶ οὐκ ἠδύναντο
κατανοεῖν τὸν ἀληθινὸν νοῦν τῶν μηνυμάτων τούτων. Οἱ ἀδβεντισταὶ οἱ
ἐλπίσαντες τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χριστοῦ ἐσύνδεσαν τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν
πρὸς τὸν « κράχοντα τοῦ μεσονυκτίου » ἢ « μέσον τῆς νυκτός » ὃ ἐν τῇ
παραβολῇ τῶν « δέκα παρθένων » ἐν Ματθ. 25:1-13 ὅπου ἡ ἀγγελία τοῦ «
ἐπιστρέφειν τὸν Νυμφίον » ἐκφέρεται.

1- Ὁ θεματικὸς τοῦ κρίματος ἀναπτυσσόμενος ἐν Δαν. 8:13-14 καὶ ὁ
ὑποκείμενος λόγος τοῦ πρώτου ἀγγέλου ἐν Ἀποκ. 14:7· « Φοβηθῆτε τὸν
Θεόν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ κρίματος αὐτοῦ καὶ
προσκυνήσατε τὸν ποιήσαντα τὴν γῆν, τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὰς πηγὰς τῶν
ὕδατων! »· ἡ ἐπιστροφή πρὸς τὸν Σάββατον, μόνον ἀληθινὸν ἐβδομαῖον
ἡμέραν τοῦ θεοῦ τάξεως, σάββατον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἡ ἡμέρα τῆς
ἀναπαύσεως τῆς ἐβδομάδος ἐπιτάσσεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν
δέκα ἐντολῶν αὐτοῦ.

2- Ἡ καταγγελία τῆς Ῥώμης τῆς παπικῆς, « μικρὰ κέρας » καὶ « βασιλεὺς
ἄλλος » ἐκ Δανιήλ 7:8-24 καὶ 8:10-23 ἕως 25, ἣτις ὀνομάζεται « Βαβυλὼν ἡ
μεγάλη » ἐν τῷ μηνύματι τοῦ δευτέρου ἀγγέλου ἐκ Ἀποκάλυψις 14:8 : «
Ἔπεσεν, Ἔπεσεν, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ! » : κυρίως, διὰ τὸν ἡμέραν τῆς
ἡλίου ἐκ τῆς παραδόσεως τοῦ αυτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου, ὃς
ἐγκατέστησεν αὐτὴν 7 Μαρτίου 321. Ἀλλ' ἡ ἔκφρασις « Ἔπεσεν » δικαιούται
ὑπὸ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς κακῶς φύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὡς αὐτὴν
ἀνακαλύπτει τοῖς ὑπηρέταις αὐτοῦ τοῖς ἀδβεντισταῖς μετὰ τὸ 1843, ἐν 1844,
ἀνακαινίζων τὴν πρακτικὴν τοῦ σαββάτου ἀφειμένην. « Ἔπεσεν » σημαίνει :
« ἔχει καταληφθῆ καὶ νικᾶται ». Ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας ἀναγγέλλει οὕτως τὴν
νίκην αὐτοῦ κατὰ τῆς παρατάξεως τοῦ θρησκευτικοῦ ψεύδους.

3- Ὁ θεματικὸς τῆς κρίσεως τῆς ἐσχάτης ὅπου « ὁ πῦρ τῆς δευτέρας
ἀπολύσεως » πλήττει τοὺς ἀντάρτας Χριστιανούς. Ἔστιν ἡ εἰκόνα

παρατιθεμένη ἐν Δανιήλ 7:9-10, ὁ θεματικὸς ἀναπτύσσεται ἐν Ἀποκάλυψις 20:10 ἕως 15, καὶ ἐστὶν τὸ θέμα τοῦ μηνύματος τοῦ τρίτου ἀγγέλου ἐν Ἀποκάλυψις 14:9-10 : « Καὶ ἄλλος, τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλη : Ἐάν τις προσκυνῇ τὴν θηρίαν καὶ τὴν εἰκόνα αὐτῆς, καὶ λάβῃ σημεῖον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πόσει ἐκ τοῦ οἴνου τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, ἐκχεομένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν τῷ πυρὶ καὶ θείῳ, ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου » : Ἐνταῦθα, ὁ ἡμέρα ταυτίζεται πρὸς τὴν « σφραγίδα τῆς θηρίας ».

Ἀνάγει τὴν ἀντίστοιχον ἀλληλογραφίαν τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐδαφίων τῶν στοχασθέντων ἐν Δανιήλ 7:9-10 καὶ Ἀποκάλυψις 14:9-10.

Ὁ τέταρτος ἄγγελος: ἐμφανίζεται μόνον ἐν Ἀποκ. 18, ὅπου ἀπεικονίζει τὴν ὕστατην ἀναγγελίαν τῶν τριῶν μηνυμάτων τῶν ἀδβεντιστῶν, ὅσα ὠφελοῦνται ἀπὸ πάσης τῆς θείας φωτὸς ἐλθούσης ἵνα φωτίσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ 1994 ἕως τῆς ἐσχάτης ἡμέρας, ἥτοι, ἕως τῆς ἀνοιξὶς τοῦ 2030. Ἐστὶν ὁ ρόλος ὃν δεῖ ἔχειν τὸ παρόν ἔργον. Ἡ φῶς ἐλθούσα ἵνα φωτίσῃ ἀποκαλύπτει τὰς ἐνοχὰς τὰς διαδοχικὰς: τῆς καθολικῆς θρησκείας, ἀπὸ τοῦ 538; τῆς προτεσταντικῆς θρησκείας, ἀπὸ τοῦ 1843; καὶ τῆς ἐπίσημον ἀδβεντιστικῆς ἰδρύσεως, ἀπὸ τοῦ 1994. Πάντες οἱ πνευματικοὶ κατακρημνισμοὶ εἶχον ὡς αἰτίαν, ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν: τὴν ἀρνησίαν τῆς φωτὸς προτεινομένης ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ. « Ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐσχάτης ἡμέρας » ὃν ἐν Δαν. 11:40, ἡ καθολικὴ ἐκκλησία συνάγει ἐν τῇ κατάρας αὐτῆς, πᾶσαν τὴν χριστιανικὴν ἢ οὐ, θρησκευτικὴν ὁμάδα ἀναγνωρίζουσιν τὸν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς; τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀγωνίαν τῆς συμμαχίας αὐτῆς λεγομένης « οἰκουμενικῆς » ἦν μετὰ τὸν προτεσταντισμὸν, ὁ ἐπίσημος ἀδβεντισμὸς ἐγκατεστάθη ἐν τῷ 1995.

Διότι τρεῖς ἐπίσημοι προσδοκίαι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐδοκίμασαν, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τὴν πίστιν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Χριστιανῶν. Πάντες ἐβασίστησαν ἐπὶ ἐρμηνείαις τῶν προφητικῶν κειμένων, ἃς ὁ Θεὸς ἠτοίμασεν εἰς τοῦτο τὸ τέλος. Ἐκαστον πειρασμὸν πίστεως αὐτῷ ἐδωρεῖτο τὴν δικαίωσιν κλείειν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀνοῖξαι τοῖς ἄλλοις, τὴν πρόσβασιν πρὸς τὸ ἅγιον φῶς αὐτοῦ. Ἡ ἀποτυχία ἐστὶν θανάσιμον, ἀλλὰ ὁ σύνδεσμος ἀνάμεσα οὐρανῷ καὶ γῇ ἔχει ὡς οὕτως διαρκῶς ἐτηρημένος πρὸς τοὺς νικῶντας. Ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, αἱ τρεῖς προσδοκίαι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ταῖς χρονολογίαις 1843, 1844 καὶ 1994, ἐξετάζονται, ἐξηγοῦνται καὶ δικαιοῦνται. Τοῖς ἐν τῇ ἐπιδοκίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ εὐλογίᾳ, ἀπὸ τοῦ 2018, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγνώρισεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἔαρος 2030, ἥτις σημαίνει

τὴν ἀληθινὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ. Αἱ ἐξηγήσεις παρουσιαζόμεναι ἀναπαύονται ἐπὶ κλειδαρίων παρεχόμενων ὑπὸ τῆς μόνης ἀγίας Βίβλου, τῆς μοναδικῆς βάσεως ἀειφόρου τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· ὅμως, ἐγὼ ὀρίζω, ἐπὶ τῆς Βίβλου ἀπαλλαγμένης τῶν κυριωτέρων λαθῶν ὑπὸ τῶν μεταφραστῶν αὐτῆς· ἡ θεία ἀλήθεια παραμένοντας διαθέσιμη ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἑβραϊκοῖς καὶ Ἑλληνικοῖς κειμένοις.

Οἱ προσδοκίαι τῆς ἐνδοξης ἐπιστροφῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχουν ὀργανωθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τῆς ἐσθῆτος θρησκείας τῆς ἰδιωτικῆς, ἢ ἐπιτευχθείσα διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν δύο ἐξουσιῶν ἐνωμένων· τοῦ ἐπισημοῦ, βασιλικοῦ, καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ, τοῦ καθολικοῦ παπισμοῦ. Ὁ μέγας Θεὸς δημιουργὸς ὀργανωσεν, ἐπρογραμματίσεν, ἐδημιούργησεν καὶ ἀπεκάλυψεν πάντα, καὶ ἡ αἱματηρὰ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις ἐξήγειρεν ὑπ’ αὐτοῦ ἀνὰ τὸ 1789 καὶ τὸ 1798 πρὸς ἀφανισμόν, πρόσκαιρον, τῆς καθολικῆς τυραννίας. Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προφητειῶν, τὰ μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα λαμβάνουσιν θρησκευτικὸν νόημα. Οἱ ἀποδείξεις εἰσὶν πᾶσαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς συγγράμμασιν, γραπτοῖς ἢ προφορικοῖς ἢ ἐν τοῖς ῥησὶν, ἃ σοι προσφέρει. Ὁ δῶρον τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ δωρεᾷ προσφέρεται καὶ ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ τροφή ἐστὶν, ἀφθονη, ἐντελῶς δωρεάν, προσβάσις καὶ κατεβάσιμος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

«Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ οἱ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα! Ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγὺς ἐστὶ»
Ἀποκάλυψις 1:3

Ὁ ἀναγινώσκων ὑπομονετικῶς πάντα ταῦτα τὰ ἔργα καὶ γινώσκων τὸ περιεχόμενον αὐτῶν οὐκ ἀπογοητεύσεται, ἀλλὰ πλουσίως, πνευματικῶς, ἀνταμειφθήσεται.

2 Κορινθίους 4:3-4

« ... Εἰ δὲ τὸ εὐαγγέλιόν ἡμῶν ἔτι κεκαλυμμένον ἐστίν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις κεκαλυμμένον ἐστίν· ἐν τοῖς ἀπίστοις, ὧν ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὴν διάνοιαν, ἵνα μὴ ἴδωσιν τὴν ἀκτῖνα τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. »

« Καὶ εἰ ἡ προφητικὴ ῥῆσις ἀκατανοητος ἐστίν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις μόνος ἐστίν. »

Ὅτι, ἐν τῷ συνόψει τῶν ἀποκαλύψεων παρεχόμενων ἐν τούτῳ τῷ ἐγγράφῳ, γίνωσκε ὅτι, ἵνα « δικαιοῦσαι τὴν ἀγιότητα », ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ 1843 καθισταμένου ὑπὸ τοῦ διατάγματος τοῦ Θεοῦ

δημιουργοῦ καὶ νομοθέτου ἐν Δανιήλ 8:14, κατὰ τὸ « αἰώνιον εὐαγγέλιον »,

ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, πᾶς ἄνθρωπος καὶ πᾶσα γυνή,

δεῖ βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ὕδροῦ ὁλκῆς ὑπὲρ τὴν χάριν τὴν θεϊαν,

δεῖ ἀκολουθεῖν τὸν σάββατον, τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ ἑβδομῆ ἡμέρας, ἡγιασμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν Γενέσει 2, καὶ 4ῳ ἐκ τῶν 10 ἐντολῶν ὀνομαζομένων ἐν Ἐξόδῳ 20· τοῦτο, ἵνα διαφυλάξῃ τὴν χάριν αὐτοῦ,

δεῖ τιμᾶν τοὺς θεοὺς νόμους τοὺς ἠθικούς καὶ τοὺς νόμους τῶν τροφῶν ὑποταγμένους ἐν τῇ ἀγίᾳ Βίβλῳ, ἐν Γενέσει 1:29, Γενέσει 3:18 καὶ Λευιτικῷ 11, (ἡ ἀγιότητα τοῦ σώματος)

καὶ οὐ δεῖ « καταφρονεῖν τὸν προφητικὸν λόγον », ἵνα μὴ « σβέσῃς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ » (1 Θεσσαλονικεῖς 5:20).

Ὁ μὴ ἀποκριθεὶς τοῖς κριτηρίοις τούτοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταδικάζεται εἰς τὴν « δευτέραν θάνατον » περιγραφομένην ἐν Ἀποκαλύψει 20.

Σαμουὴλ καὶ Ἰωάννης